

S. L.

Francisci Taegij artium ac medicine
candidati Questio de vero to-
tius logices subiecto ad
magnifi. D. Scipio-
ne triuultiu artiu
cultore perspi-
cacissimu.

Jo. Marie Sollarij Nouariensis. Ad excellentissimuz pre-
ceptorem suum: magistrum Franciscum: Tetrastricon.

Que Iuuenum Torquere animos consueuerat olim
Questio: vir ipsi cognita Aristoteli
Excubijs: & clara tuo. Francisce: labore.
Semen: erit toti fertile gymnasio.

Eiusdem disticon ad lectorem.

Berculee sileant palme: Sileantq; Quirites.
Nam modo: qd maius: fama loquatur: habet.

2) b1615962

Magnifico. D. Scipioni Triultio Artium cultori perspicacissimo Franciscus Laegius. S. P. D.

Et ieras Magnifice ac ingenue. D. superioribus diebus q in materia de subiecto totius dyaletices: In qua tot ac taz varie comperiuntur patrum opiniones: quid naz sentiendum sit velles tibi in scriptis aperire: Quod quidem onus taz si humeris meis lorge impar existat: Res ereni ardua est ac difficillima: Nam teste philosopho sapientium discordia: semper in re difficultatem arguit. At tamen cuz nihil sit q tibi possum denegare et maxime in re litteraria: vt tibi rem facerem gratam ac per iocundam: meam hac in re explanare sententiam: ac quedam de agello nostro adijcere haud alienum fore censui. Que quantulacumq sunt tibi iure duxi dicanda fore: Tum tibi non parum debeam: vtpote qui annis bis duobus auditorium nostrum presentia tua decorare ac illustrare non es dedignatus: Tum q te dignior in hac florentissima Ticinensi Academia cui cōsecrarentur occurrit mihi nemo: qui insigni ac nobilissima Triultiozum familia ac patria amplissima presulgens: nostra hec dignaris studia excolere: Sunt enim digni admiratione iuvenes illi qui nobilitate splendentes: opibus pollentes: in gremio luxuriantis fortune molliter educati: litteras non aspernantur: nec eruditos: eruditorumq consuetudinem fastidienter illudunt: A deo hac tempestate bona mens bonaq fortuna rarenter copulantur: Complusculi namq inueniuntur (de opulentioribus loquor) qui vbi occeperint adolescenturire: se totos dedant belluinis voluptatibus: quib litteratorum gymnasium carcer est: Tu vero in amplissimis fortunarum bonis positus: Clarissimo fulgens stemmate litterarum studia sitienter amplexaris: Dasq ingiter operam vt natalium tuorum splendor eruditione magis ac magis illustret. Questiones igitur hanc nostram tibi offero ac dedico: que si non meo nomine: auctoritate salte tua perpetuitate nanciscef: Quare munusculum hoc cartaceum Dylari suscipias fronte: Et tuo susceptum tueare patrocinio: quo sultuz maleuolorum ac vituperonum accerimos morsus non formidabit etc. Vale. Datus Ticini tercentesimo tertie Partenopey part olympiados anno primo. Octauo Klei. Junij.

Francisci Ticinensis Nouariensis ad egregium magistrum Franciscum Laegium artium ac medicine candidatum: preceptorem eius colendissimum. Carmen.

Si vellem innumeris Legi tibi soluere grates
Mestoris exigerem tempora longa senis
Tu milites miserate tuos: quos ardua monstra
Et fera vastabant: mitia cuncta facis
Que tenebrosa diu fuerant enigmata: reddis
Nunc claro: et nitido lucidiora die
Jam logice ignotum subiectum soluis ad vnguem:
Ac insolutum nil finis esse modo.
Pandite iam socij mecum caua lintea ventis:
Nec magis equoreas vos trepidate minas.

De vero dyaletices subiecto

Francisci Laegij Artium ac medicine candidati
de vero totius logices subiecto ad Magnificum.
B. Scipionem triultium cultorem perspicacissimum.

Antiqua

gdes ac pdifficilis iter auctorum familias versaf difficilias: q na sit totius dyaletice verum subiectu: Antiq pfecto: na si ipa vellem alti repetere: ea a grecorum Aristotelis expo

itor Theophrasti: Alexandri aphrodisei: Porphyrij ac Themistij typicepisse iuenimus: nec no et ab Arabu Aluicene ac Alueroy tepestate: Que deide a latinis Alberto mag. S. Thoma: Egidio Roma. Scoto: ac Gregorio Ariminense fuit subtilr agitata ac ventilata. Reddit et difficillima pp diuersitate opinatiu: et potissimu ex varia illustriu auctorum in hac materia sentia: hoc et eni semp arguit difficultate in re ipsa etc.

Ego in hoc sublimi qsito sic pcedere de creui: Sex formabo articulos. In pmo declabit titulus qonis: sigdez in titulo relictet tota qo: et ponent sigtiones terminoz ad tollendas equocoates vni pncipiū ois demstrationis est qd qd est. j. de aia. 11. In. 2. assignabo pditōes re qstas ad subm scie. In. 3. patefacia de qb ptractet ipsa dyaletica: vt ex eis elitia vey iph subm. In. 4. videbunt patrum pones de subiecto et casti gabunt. Quinto vo articulo qd sentiendum in ma apiemus: et vltio p plemeto si q erut in oppositu suie nre ea dissoluā et p viribus refella etc.

Articulus primus.

In primis est sciendum q iste terminus subm multifaria apud ppateticos audiri solz: capif sepe hoc nome subm p supposito in ppone sicut qn dī q ppō hz subiectu pdicatu et copula. j. poy. ca. j. dicebat Alz. terminus ē in que resoluit ppō vt subm et pdicatu. Sumit qnqz p subō accntis vt cuz dī q nix ē subm albedis et hmōi. Audif iterdu subm p fundamto et corpore alteri supposito vt pz. Sepe subm idē ē q iferi: in q figtione vsus ē Arif. in anpredicamentis qn dicebat aliq dici de subō et ē in subō: vsurpat et hoc nome subm p terminis trāsmutationū: et p termino a q et p termino ad que vt qst. 5. pby. 7. Materia ē pma sepenuō subiectu vocitat: cuz sit vey subiectu trāsmutationuz tā substantialiū qz accentaliū vt pz. j. pby. 63. comen. et. j. ca. de substantia orb. Itēz mā circa

quā vsaf opatio artificis solet dici subm illi opis vt marmor respectu sculptoris etc. in nulla hax si gnificationū capif in pnti pte. Audif hic subiectuz p subō scie qd est id circa qd vsaf artificis sciētifici itentio et pshderatio: et qd est pncipalr ibi itentū et pshderatū de q fit mentio. j. poste. j. de subiecto pncognoscit qd et qz: ca. 29. scia ē vniū gnis subiecti cuius etc. Querif qd sit id qd logic pncipalr itendit in sua pshderatioe et circa qd tota sua pncipalis itentio versaf: et tale dicef iph dyaletice vey subm. Et nota q no capif hic dyaletica ppōe q. f. est de fillo dyaletico vt ē vna pars logice pdisticta p alias. S3 audif dyaletica put est idē q logica sicut cū dī q dyaletica ē ars artium scia sciētiaz etc. Et nō sumit p vno simplici habitu logicali acqfito p vnā tm demstrationez in logica: s3 p aggregato ex oibus hitibus cūctarū psonū logicaluz. Est q dubitatio qd sit id qd in tota logices facultate pncipalr pshderet et cui no titia potissimuz ingrit pp qd alia ibi ptractant et ad ipz hnt attributionē sic pz qz clare titulus qo nis: et hec breuiter de primo articulo.

Articulus secundus.

Pro expeditione scdi articuli in q habemur disputare de pditōib subiecti scibilis. no tādū pmo relictis alioz sentētis: q ad hoc q ali qd sit vere subiectū scibile in aliqua facultate. 7. pditōes exigunt negatiue: et totidez affirmatiue: quas succincte pertransire haud absomū duxi vt de hoc resolutissima hēat sentētia.

Primo discurremus per. 7. negatiuas ex qbus inferem. 7. affirmatiuas oppositas: postea deueniemus ad alias. 7. affirmatiuas.

Prima est q subm scibile nō ē ens phibitū sic chimera et huiusmodi. colligif cōditio ab Alz. 6. metaph. 4. de nō ente nō est scia. j. post. j. opz pncognoscere de subō si est: nō tñ p vt li est sigt exntia actualē: qz nō o3 q subm scie actualr existat: qz d rosa nō exntie actualr pōt hri scia: s3 p vt li entis qdditate sigt: qz opz q sit ens vey pōe et nō phibitū. Ex hac pditōe negatiua ifero affirmatiua sibi opposita q subm scibile est vere ens pofitiuū. Et rō huius pditionis est vltra auctoritatez: qz de nō ente nihil nisi non ens pcludi pōt. si militer de ente phibito etc.

Secda pditio ē q nō ē ens p accns colligif pditio ab Alz. j. post. 9. et 6. metaph. 4. sue sit ens p accns qd raro accidit: siue includēs res diuersoz pdicamtoz siue genex prioz. Exēplū pmi. qstū albū. Exēplū scdi. albū dulce. Rō pditōis ē: qz talia nō sūt necia s3 sunt possibilis alr se hre. q nō scibilia: cū scia sit tantū de his q nō pnt se alr habere. j. poste. 2. Ex hoc elitio affirmatiua. q subiectū scibile d3 ē ens p se. S3 ouif dubiū de subiecto scientie subalernate qd est vnū per accidēs Franc. Laeg. de subō Logice B. 2

vt declaratur. pmo posterior. 13. cuz addat bisse...

Tertia p dicitio e q subiectu no e ens corrupti...

Quarta p dicitio est q subiectu scibile no e ens...

Quinta p dicitio est q subiectu scibile no est de...

Sexta p dicitio negatiua e q subz scibile no est...

Septima p dicitio est q subiectu scibile no e ens...

Octo p dicitio est q subiectu scibile no est de...

opz p cognoscere si est et quid est: hinc est q dixit...

Sed qd si est: qd est subiecti. g dubitabilis p...

Pro solone dixit Alber. Mag. 2. poste. capi...

Contra qd si est eest qd coposita no simplex...

Secda p dicitio est q sit catu causis in qz intrinse...

Tertia p dicitio est q subiectu scibile no e pri...

Quarta p dicitio est q subiectu scibile no e po...

esse de ens in ania: qz hz esse mere soluz per aiā...

Septia et vltima p dicitio negatiua est q subie...

Augingramus cōditiones affirmatiuas iph...

Secda p dicitio est q sit catu causis in qz intrinse...

Tertia conditio est q subiectu scibile no e pri...

Quarta p dicitio est q subiectu scibile no e po...

Quinta p dicitio subiecti scibilis est q qdditas...

Sexta p dicitio est q subiectu scibile no e po...

Septima et vltima p dicitio est q subiectu scibile...

Octo p dicitio est q subiectu scibile no est de...

se necessariū et vte et notissimū ibidē vniuocū vel...

Et notan. h q subiectu in scia no pot ee prius...

Et apud Scotum in plogo sniaz in qone de...

Articulus tertius.

Pro expeditione tertij articuli obserua...

Scia speculatiua in tres metaphysica: ma...

Sexta p dicitio est q subiectu scibile no e po...

Septima et vltima p dicitio est q subiectu scibile...

Octo p dicitio est q subiectu scibile no est de...

metoꝝ Aristo. cui adminiculant Porphy. de. 5. vlibus: & Gilbertus Porretanus de. 6. pncipi...

Alterius est sciendum: qd ea pars logice ptinet ad tertiam operationem intellectus distribuit in. 4. pncipales...

Articulus quartus.

Reperiuntur q volunt qd li terminus sit subm in tota logica: alij dicunt qd vox. qdaz qd ofo: nonnulli mo...

pnt ee subiectuz. Ad alias deueniamus. Quidam dicunt qd li vox e subiectu in logica: qd...

Relinquat hec opinio: cu locica pncipalr sit de pceptibz & intentionibz scdis vt pstat: & verius ro...

Parisienses voluer subiectu logice ee modu sciendi: cu oia q tractant in logica ad ipm reducatur...

Contra hac opinionem arguit pmo sic: nullibi definit iste terminus modus sciendi in logica & nullibi...

Alia est opinio qd scda intentio est subiectuz: ppter dictu coe: qd logica est de secundis intentionibus...

Quidam dixerit conceptum formatu ab actu rationis: quia de his est logica.

Butus hoc. in. 4. metaph. 5. & in quoda suo libello de na generis dixit qd ens ronis e vey logice...

cedut rones facte contra Parisienses: qd nullibi in logica talia assignata subiecta definiunt vt pstat...

Rursus talia assignata non sunt & vnus ens p se. g. & c. Ex diceret hic Thomiste & sifr fau...

Sz isurgam ptra istos affirmates tale distinctione de subiecto eevana & chimerica. Nam in scia...

An et Alber. magn. j. meta. ca. 2. in fi. & c. ciliator: in suis dntijs dia. 5. penit abhorret tales distinctiones...

Soluit Alber. magn. i pncipio sue logice qd argumetatio e vey logice subiectu cu pncipalr logic...

Hec positio tollat illis eisde ronis qd nullibi diffinit ab Az. in logica nec de ea qd pbat vt p3. nec ipsa...

bauit ppetate de h termino argumetatio: qre & c. Tenuit Sco. 3. q. vltuz qd syls simplr sit vey...

Contra demonstratio est qd absolute pfecti qd sit syls simplr vt est claz cu sit syls apoditico...

Declaro et ex alio qd n possit poni vey subiectuz logice: qd no quertit nec de eo pbat pncipalr...

Propter hec oia dixit Excellentissimus pceptor: Lib. Bonon. in principio sue dialectice qd iste terminus...

paliter intendat logicus in sua consideratione: vt p3 ex dictis contra Boc. subtiliz: vñ et ei oportet pditiones oēs reqsute ad subiectū. g. diffinit etiaz et de ea pbant passioēs vt p3 prio postef. 2. et oia a logico agitata ad ipsuz reducunt et pp ipsaz cōsiderant vt p3 ab Auer. prio prio prio. cū inqstio de syllogismo sit pp demonstrationē g. et c. Itē hoc nomē demonstratio quertit cū illo principalifimo pdicatio intēto a logico. s. aggeneratiuū scie vt cōstat ergo remanet oportunituz toti dyaletice subiectū: et hec snia hac tēpstate facta ē cōis: et fere ab oibus approbatur: et inter alias est prio/fecto longe eruditior: ac prestatioz.

Ego autem ne semp auditor sim ac recitator aliene sententie nouā in hac materia habeo opinionē quā statim aperiaz in articulo sequenti: p2 tñ opepre/ tiuz duxi declare quare mihi clarissimi pceptozis snia in totū nō satisfaciāt.

Primo mihi nūq̄ placuit hec opio qz vt pulcherrime declarauit Sco. in vltib⁹ p2 oph. logicus nō cōsiderat scdas intētiōes vt actu sunt primis applicate: qz sic p̄sideraret ens mere p accēs vt p̄stat: vñ ex terminis scde intētiōis et p̄ie non formant nisi ppōēs accidētales hō est spēs aial est gen⁹ et c. Scōsiderat inq̄ optime Sco. scdas intētiōes vt applicabiles primis qz p̄posituz ex scda intētiōe et p̄ia est ens mere p accēs. Ex q̄ pulcherrima declaratiōe infero qz iste termin⁹ demonstratio ip̄ortat vnū per accēs. s. formā syllogisticā applicatā mae necessarie qd est vnū p accidens vt cōstat cū sit aggregatū ex p̄ia intētiōe et scda: vñ iste termin⁹ demonstratio ip̄ortat syllogismū actu applicatū mae necessarie. s. pcedētez ex p̄mis veris necessarijs qz ppōnib⁹ et c. qd qd est vnū p accidēs: qz accidit syllogismo qz sit in tali mā necessaria vt p̄stat ergo li demonstratio ip̄ortat vnū per accidēs: ergo nō est oportu nū subiectū: cū vna potissima pditio reqsita ad subiectuz sit qz nō sit ens p accēs vt patuit scdo arti. qf et c.

Confirmat qz demonstratio addit supra syllogismū dīas accidētales. s. māz necessarias: vñ descendit syllogismus: in syllogismū demonstratiuuz et dyaleticū p dīas māles: naz trahit ad ipsos p pbabile et necessariū que se tenent ex pte mae syllogismi. s. ppōnū ergo iste terminus demonstratio ip̄ortat ens per accēs: vñ pp hoc vt docuit Boc. subtilis prio prio. q. 6. syllogism⁹ nō pōt eē genus ad demonstratiuū et dyaleticū: qz trahit ad illos per differētiās māles vt est dictū: nō p differētiās formales qd exigit ad vey gen⁹ descendat per differētiās formales in suas spēs vt diffuse declaraf. 2. metaph. iō p̄cludebat qz syllogismus est totū in modo hoc ē superi⁹ p accidēs ad demonstratiuū et dyaleticū: et demonstratiuus est pars in modo. i. inferi⁹ p accidens respectu syllo/

gismi: qz addit sup̄ ipz dīas accidētales et māle et c. Tandē et pceptoz prio prio. j. fatetur qz syllogismus simplr trahit ad syllogismos p̄ie et scde figure et tertie per dīas formales qz forma syllogismi est illatio et modus iferēdi vt p3 et ad ipos est vey gen⁹: descendit autē ad syllogismū demonstratiuū et dyaleticū per dīas māles et accidētales et plane ibi fatet qz accidit syllogismo qz pcedat ex veris et necessarijs ppōnib⁹. Ex qb⁹ oib⁹ pcludam⁹ qz clare et expedite qz iste terminus demonstratio nō deat stabiliri vey logice subiectuz cū ip̄ortet vnū per accidēs nō vere vnū per se vt satis supqz satis est patefactū. quare et c.

Teruz statim insurget aliquis dicens qz idēz dicit pceptoz prio postef. cap. prio occurrit huic difficultati eāqz dissoluit quādo ibidē dicebat qz li demonstratio lz addat differētiā materialē supra syllogismū: tñ nō ip̄ortat vnū per accidēs sicut facit hō alb⁹ qz ille p̄misse que stant sub demonstratione nō possunt trahi ad pbabilitatē: et ille syllogismus qui demonstratiuus existit nō pōt esse dyaleticus sicut hō qui stat sub albedine pōt venire sub nigredine vt p̄stat et merito huius saluat qz li demonstratio non. d. vnuz per accidēs et sic erit subiectuz scibile. Quare rationes nostre friuole existunt.

Contra li demonstratio ip̄ortat secundā intentionē actu applicatā p̄ie. Cū dicat formaz syllogisticā actu applicatā materie necessarie: ergo imp̄ortat ens per accidēs.

Amplius accidit syllogismo qz sit in materia necessaria magis qz in pbabili: sed demonstratio imp̄ortat syllogismū applicatū materie necessarie ergo dicit mere id qd est per accidēs.

Rursus forma syllogistica que existit in materia necessaria causans ipsaz demonstrationē potest eque bene saluari et reperiri in materia pbabili vel falsa apparēti sicut in illa ergo demonstratio. d. qd est per accidēs ip̄ortans talem formā in tali materia et c.

Acqz illud dictū qz p̄misse que stāt sub demonstratione nō possint venire sub pbabilitate: nec qd est syllogismus demonstratiuus possit esse dyaleticus facit qz demonstratio nō ip̄ortet vnū per accidēs: vnde nihil est in p̄posito: Nam vt habet scdo p̄p̄si. 18. repit accidens (dico cōe) inseparabile qd quidē non potest a suo subiecto separari: et subiectū nō pōt stare sub opposito illi⁹ accidētis: et tñ aggregatū ex illo accidēte et subiecto est vnū vere per accidēs: licz tale subiectuz nequeat stare et iueniri sub opposito illi⁹ accidētis: vnde dicēdo nasus finis dico vnuz p accidēs lz simitas sit inseparabilis ab illo naso: vñ talis nasus nō pōt esse sub suo opposito: lz forma nasi possit saluari absqz simitate: tñ et talia dicunt ens p accēs vt et docuit Themist. prio postef. ca. 14. Ita i. p

posito lz p̄misse que sunt sub syllogismo demonstratiuo nō possint venire ad pbabilitatē merito cui⁹ p̄stituat syllogismū dyaleticū pp hoc nō tollit gnrale aggregatū sit vnū per accidēs: cū non necio syllogismus ponat cū talib⁹ p̄missis necessarijs p̄stituetibus demonstratiuū imo eqz bñ saluat et potest eē sub suo opposito. s. sub p̄missis pbabilitibus vt falsis: qre p̄cludo qz hoc nomē demonstratio non dicit vnū ens vere per se sed vnū per accidens vt est claz ex declaratis: et per p̄ns ifero qz nō est cōmodū ac oportunū subiectuz toti⁹ logici negotij: qre ē tps qz tādē veritate in materia aperiā et ad articulū quintū descendamus.

Articulus quintus.

Pro decisione. igit difficultatis sciēdiū prio logice facultatē eē a p̄fiscis phantib⁹ inuentā ad regulādū intellectū nrm in suis trib⁹ opōib⁹ de qb⁹ dixim⁹ in tertio articulo: qz cū hō non itelligat nisi si cuz discursu ac ratiocinio sepenuero in tali operatione caderet error: nisi a dyaletice dogmatibus regularetur vt alibi diffuse ē a nobis patefactū: logica igit principāl̄ modū discurrendi et argumētādi edocet. Nam vt declaraf. 2. meta. 2. me. 15. principalis logici intētiō ē tradere modū sciēdi: et dare notitiā ei⁹ instrumēti quo acgrif scia: et q̄cūqz disputat logic⁹ ad hāc facit intētiōne. Notitia igit syllogismi demfatiui principaliter in logica inq̄rit: et cūcta a logico agitata pp eius notitiā hūda pertractant vt est dictū supra de mente Auer. prio prio. ca. 1. Nam disputat in logica de incomplexis simplicib⁹ et de oione et enūciatione et de alijs spectantib⁹ tā ad primā qz ad secundā intellect⁹ operationē pp notitiā ingrendā de syllogismo et de ei⁹ p̄tib⁹ et p̄p̄tatib⁹. Agif autē d sillogismo p̄pter ipm demonstratiuū syllogismū quē principali sua intentione p̄siderat logic⁹ et cuius notitiā principaliter explorat ac inuestigat vt est patefactū de mente Auer.

Tota igit dyaletici intētiō et finis est tradere notitiā de syllogismo nō qdem simplr et absolute sed de demonstratiuo quaten⁹ inq̄ est scie aggeneratiuus: et sic eē scie aggeneratiuū est p̄cipalissimū pdicatu a logico intētiū ac agitatuz. Ex qbus oib⁹ palaz p̄cludo qz hic termin⁹ syllogism⁹ non quidē absolute et in cōi vt di. Sco. s3 vt apoditicon hoc est vt aggeneratiuus scie vey existit totius logici negotij subiectū. Non dico demonstrationē pp rōnes adductas supra: qz li demfatio di. et ip̄ortat vnū per accēs vt est diffuse patefactū. Non et dico qz li syllogism⁹ in cōi vt sensit Boc. subtilis p̄pter rōnes adductas q̄ eū et potissimū p̄pter aureū dictū Auer. et et Arif. vt dixi: qz inqstio de ipso syllogismo est p̄pter ipaz demonstrationē. s3 vey affirmo subiectū ipm syllogismū sub illa ratione.

Pono igit hāc vnica p̄clusionē decisuā difficultatis. Primū p̄p̄iū ac verissimū totius dyaletice subiectuz est li syllogism⁹ vt apoditicon id est q̄ten⁹ scie aggeneratiuus. Quā p̄clusiōne ex declaratis supra pulcherrime statim deducam ac explanabo: demū que huic snie repugnabunt refellaz. Prio p̄bo ipaz p̄longē hac rōne. Illud est stabiliendū subiectum in aliqua facultate qd est scopon hoc ē p̄cipaliter intētiū et p̄sideratū in tali disciplina ad qd qdēz oia alia ibidēz agitata reducunt et p̄pter ipm p̄siderant: et in quo tādē p̄currūt oēs pditiones requisite ad subiectū: sed syllogismus sub illa ratione p̄sideratus in dyaletica facultate ē huiusmodi. ergo et c. maior illa ē clara ex quid nominis subiecti vt patuit in scdo articulo. Minorēz vero ad vnguē declaro. Primo quō tale nostrum subiectū habeat oēs pditiones reqsitas ad vey subiectū aperiaz: incipiēdo ergo per ordinē palā est qz sibi septem ille conditiones negatiue conueniunt.

Prima qz non est ens pbibitū est claz de se: scdo silr qz non est ens per accēs imo vere imp̄ortat vnū per se vt. d. scda pditio. Nam ille terminus syllogism⁹ sub illa ratione p̄sideratus ip̄ortat p̄p̄tuz vnū secundariū quo p̄prehēdunt p̄misse vere imediante notiozes cāeqz p̄clusionis ac necessarie et c. in ordine ad p̄clusionē necessariā vel p̄ respectum ad significata eaz.

Vel imp̄ortat apud Scotū et suos sequaces vnā relationē rationis derelictā ab operatione intellectus p̄parātis p̄missas veras necessarias et c. ad conclusionē vel ad significata eaz.

Ex quo p̄stat quomodo tale nrm subiectū habeat primā et secundā pditioē: h3 et tertiā et quartā non. n. est ens corruptibile: imo ē incorruptibile ad illuz sensum. s. simplr et v̄r: est quoqz ens cōicabile cū sit quid v̄e pluribus distribuibile.

Non etiā est demfabile in logica vt ligdo constat: p̄supponit. n. logicus ipm eē nullaten⁹ p̄bat ideo p̄cognoscit de eo qz et sic h3 qntā conditio nez. Nec et est ens in aia ad illū sensum explanatuz ibi in sexta pditione vt constat et c. Nec ē termin⁹ equoc⁹ vt est claz vt. d. septia pditio et sic in eo sunt oēs pditiones negatiue reqsute ad sbm.

Constat quoqz qz in eo p̄currūt etiā alie dicte pditiones affirmatiue: diffinit etēnis et h3 p̄pas et peculiare passionē ip̄o posteriores que d̄ ip̄o p̄bant per p̄p̄ia media: ex quo ligdo p̄z consideranti qz etiā in eo sunt ille pditiones affirmatiue requisite ad subiectū scibile quas non replicabo aliter ne tedio hec adeūtes afficiam. Qd autē tale nostrū assignatū subiectū sit p̄cipalr a logico intētiū et qd ad ipm oia in logica p̄tractata deducant et attribuant et pp ipz p̄siderent est manifestū ex declaratis supra. Cū scopon et finis vltimate itētus a logico sit tradere notitiā syllogismi

no qdē absolute: s; quaten' est scie aggeneratiu' & qcgd agit & p'iderat logic' dirigit ad hanc me thā vt diffuse de mēte Auer. ē patefactū. qf zc.

Articulus sextus. **Verus contra** hanc nostrā deter/ minationē isurgūt nō mediocres difficultates quas p' plemēto do ctrine opus est dissoluere zc.

Prima est. S. Boc. 5. meta. 4. q; ibi. d. Arist. circa idēz laborat logicus & metaphisicus. Sed metaphisicus verat circa ens. & logicus. ergo ens. f. rōis erit ver' logice subm.

Secda eiusdē: illud est ponēdū subiectū in fa/ cultate qd est in ea qd cōsistimū amplectēs oia ibi p'iderata & ibi p' se notū: nō tñ trāscēdens metas illi': s; tale assignatū a nobis subiectū nō est tale in logica: ergo nō est ei' cōmodū subiectū: maior apud ipm in p'he. p'mi sūiaz est per se manifesta: minor ēt clara q; hic termin' sillogismus sub illa rōne p'ideratus nō p'prehēdit sub se cūcta a logi co agitata vt p'stat imo multa sunt in logica ipso cōiora & maioris ambit' vt argumētatio syllogis mus simpliciter. ergo zc.

Tertia dubitatio est q; subiectū dz esse notissi mū in facultate in q' est subiectū: s; in logica mul ta p'periunt notiora q; sit tale subiectū assignatū nā oio & noia & ba sunt lōge notiora q; sit ipse sil logism': cū talia sint nobis nota vsq; ex grāmati ces facultate vt ē claz. Itē ptes sue diffōnis sūt notiores ipō cū qlibet diffinitio detur per notio/ ra. 6. Topi. 4. ergo zc.

Quarto dubitat q; scripsit Ar. 1. poste. c. 9. & in. j. elēc. ca. 8. q; logica nullū h; subiectū deter minatur ad qd igitur tot laborare in stabiliendo subiectum in logica.

Quinto si sil's significat vel pceptū vel rela/ tio rōnis nō curo: que nō cadunt sub aliq' sensu: ergo nec ēt itelligi poterūt cū nihil sit in intellectu qn p' fuerit in sensu vt h; in de sensu & sensato: Et p'io postef. 14. dicebat Ar. q; deficiēte i no/ bis aliquo sensu deficit notitia illi' sensibilis idēz Auerr. p'io postef. cō. 33. q; ois nra cognitio or/ tur h; a sensu. ergo tale subiectū nō habet ratio/ nem subiecti scibilis. ergo zc.

Sexto & vltio iduco argumētū cōe qd forma re sic soleo. ois scia acgrif p sillogismuz. & de ipō sillo nō est scia. & nō est subiectū scibile sic logica nullo mō ēt scia deducit p'ia: q; si de syllo ē scia ergo per aliū sylm qd ē falsuz: q; quero de syllo per quē h; scia de sillogismo i cōi aut est notus & de ipō h; scia: aut nō: si nō. & per ipm nihil scitur q; per ignotū nihil scitur: si de eo est scia ergo per aliū sillogismū: tūc qro de illo alio & sic esset. pces sus in ifinitū q; est erroneū. Nō ēt pōt dici q; de sillogismo in cōi h; scia per sillogismū in cōi idē sit notius & ignoti' respectu eiusdē. quare zc.

Ad hec oia sigillatim respōdēdo dico ad p'ri mu; relictis supfluis negādo p'iam: & fateor logi cū versari circa ens rōnis: tñ nō dz stabiliri subie ctum logice: q; nō h; p' ditiōes req'itas ad hoc q; aliqd sit subiectuz vt p'bauim' supra j. S. Tho.

Ad scdam difficultatez dico q; illa maior ap/ probata a. S. Boc. ē falsa: q; d rōne subiecti nō est q; sub se p'phēdat cūcta p'iderata in illa scia: s; sufficit q; sit id qd pncipalr ibi p'iderat ad q; oia alia ibi p'tractata attribuānt vt diffuse supra enucleauim'. Quare p; ruina illi' rōnis.

P'io solonetertij pono hāc p'conē p' qsdam recēiores q; subiectū in scia nō pōt absolute esse notissimuz oib' ibi p'ideratis nec qd ad nos nec qd ad nām. p'bat p'io sic. Aristifer tenef diffinire suū subiectū p'io celi. 2. igit cū subiectū i scia diffinia tur. Cōstat aut diffōne oēz dari p notiora & p'ora vt docuit Ar. 6. Topi. ca. 4. & in scia necio ē aliq qd notū & p'ius ab illo artifice p'ideratū. Secdo ad idē sic: vna p'ditio assignata de subiecto scibili est q; sit cātū. S; vt palā h; j. p'hy. 1. 2. 3. & 4. cāe sunt cāto notiores & p'ores saltē quo ad nāz. & in scietia est necessario aliquid p'ius & notius p'io/ p'io subiecto. quare zc.

Si dicas cōtra vna ē p'ditio subiecti assigna ta q; sit in scia notissimū. & ad hoc ē rō euidēs: q; notitia subiecti manu ducimur in cognitionem alioz que ibi tractant: & est tāq; ianua i domo q; nullus ignorat. & subiectū in scia dz ē vere notis simū. Cōfirmat sic se h; subiectū ad sciam si/ cut obiectū ad potētiā: s; potētie nihil notū p'io obiecto vt p'stat. 2. de aia. ergo ēt in scia nihil dz esse notius. p'p'io subiecto.

Rūdeo q; subiectū nō pōt ēē notissimū abso lute via cognitiōis vt est demonstratū. S; ponit subiectū notissimuz via inq; attributionis: q; ad ipz oia ibidē p'tractata attribuunt ad modū sepe dictū. Arōnez dico q; nō vfr notitia subiecti manu ducimur in cognitiōe oim licz fere oimz.

Ad aliud dico q; ē argumētū a sicut. qd clau dicat: vñ nō ē oimoda silitudovt ē māifestū qf zc.

P'io rōnē ad tertiā dubitationem nota vt docuit Egi. Ro. p'io elēc. in. p'he. silr Sco. q. 1. vsuz & ēt Auer. 1. p'hy. cō. 35. 7. meta. 2. scdo. q; logica duplex ē: docēs & vtēs: Ar. est logic' do/ cens qn docet p'pas p'cones logicales ex p'p'is pncipijs deducere: logic' est vtēs qn vtunt docu mentis logicalib' in alijs facultatib' q; adhuc du plex existit vt docuit Excelētissim' pceptor Tib. Bonon. in pncipio sue dyaletice: logica vtēs in/ strumēto vt dictū ē qn in alijs disciplinis vtimur instris declaratis a logico sic sillo dem'fatiōe dif/ finitiōe & c. logica vtēs maria ppōne declarata in logica ē qn i aliq' facultate vtimur aliq' maria a logico declarata: sicut facit Ar. 1. p'hy. 35. q; cō cludū vñ ppōne nālē ex hac maria ifinitū h; q;

ifinitū ē ignotū habita. j. postef. ca. 18. tūc Ar. dz phus logic' vtēs maria ppōe: silr in moralib' qn assumit hāc enūciationē p'itaria sunt apta na ta fieri circa idē: virt' & vitū sūt p'itaria. & est mo ralis logic' vtēs maria zc. bis sic patefactis di cō vt ibidē p'io postef. ca. 7. dclaravit Lincon. q; logica q; nulli' dz determinati generis est logica vtēs q; dz ēt ex cōib' pcedere: s; logica docēs bñ h; p'p'iu & peculiare subm' & p'pas passiōes zc.

Ad aliud vt p'io aspectu negāda illa Arist. ppō nihil est in intellectu qn p' fuerit in sensu: q; itelligētie celestes itelligunt: silr chimera est intel ligibilis: silr antip's futur' pariformiter scde in/ tentiones oēs & tñ nullū hoz pōt cadere sub sen su vt p'stat. Sūt q; dicant q; qdlibz tale cadit sub sensu iteriori. f. imaginatiua & cogitatiua: s; h; nō satisfaciūt Arist. itelligēti de sensu exteriori vt p; exp'sse locis illis. Dixit doc. subtilis. q. 3. vsuz q; vera ē illa enūciatio de re solū māli extēsa & q;ta q; est solū p se itelligibilis: q; cāt suā spēm p'io in sensu demū in intellectu: & nō est vera de oib' itel/ ligibilib': q; multa itelligunt nō: q; moueāt p'io sensuz: s; p reflexionē intellectus itelligunt zc.

Hec ēt solo nō satisfaciūt: q; ppō Arist. ē vlis in oibus itelligibilib' & eā vult Arist. vificari vt vt p; locis illis. vñ. 2. de aia. 92. dicebat q; hō nō bñ pōt tractare d odorē: q; hō p'raue odorat. ma le aut fenfatū est male intellectū dicebat Auer. p; q; odor nō ē de his de qbus. d. Scotus. qre zc.

Quare dico p nunc q; illa ppō patit multas glosas vt ita dixerim: si dz verificari. p'imo nihil est intellectu qn pus fuerit in sensu fm pp'ia spēs vt res māles: vel quo ad effectū: sic itelligētie ca/ dūt sub sensu. silr ania: vel q; ad partes: sicut chi/ mera cadit sub sensu q; ad partes: vel q; ad silr si/ cut antip's futuruz: vel rōne fundamēti sicut re latōes taz reales q; rōnis: & silr qlitates de p'ma spē q; pot' dnr relatiōes. 7. p'hy. 20. Scde igitur itentōes dico q; cadūt sub sensu quo ad eaz fun damēta & obiecta a qb' originant. qre zc.

Ad vltimū rōdēdo p'io nō erit inutile assigna re rōnē Docto. subtilis q; pfecto inter alia ei' dicta subtilissima existit h; patiat aliq's istātas: q; breuiter resoluēdo stat in hoc q; de sillogismo in cōi h; qdē scia p sillogismū vñ in p'iculari. & g. formaf hec rō a Lynconieñ. p'io postef. c. 2. ois sillogism' faciēs scire. pcedit ex p'mis veris neces sarijs zc. ois demonstratiuus sillogism' est faciēs scire. ergo cōstat ex p'mis veris imediate necessa/ rijs zc. per hunc sillogismū in particulari habef

scientia de ipō sillogismo in cōi & de tali sillogis/ mo particulari habef sciētia per ipsummet in quā tur per eū habetur sciētia de omni sillogismo: cū ipse sit sillogismus. Et di. q; talis sillogism' par/ ticularis p'imo est notus quātū ad veritatē p'z missaruz & euidentia illationis p'clusionis ex p'z missis: cū illatio sit per se manifesta cū s; syllogis/ mus perfectus qui nullo idiget ad hoc vt appa/ reat necessarius hoc est ad hoc vt manifestum sit p'clusionēz sequi ex p'missis vt dz p'io p'ioz p'io. silr ille p'misse sunt per se note & clare vt cōstat. Sed talis sillogism' in particulari est ignot' quo ad passiōe que demonstratur de sillogismo in cōi fm quā ipse sillogismus in cōi erat ignotus nō eni queritur cognitio de sillogismo in cōi nisi quo ad illā passiōe: p'ius aut passio scitur inesse cōi q; p'iculari vt p'stat & sic vult ēē sublatū argumētū. Sed ad tollēdas oēs ambiguitates i hac mā dico duo primū est q; bene in illo p'ioz talis sillo gismus particularis per quē habef sciētia de sil/ logismo in cōi est ignot' quo ad illā passiōe que p'cludit de sillogismo in cōi: tamē postea efficitur nobis notus in regressu quo. f. ad illā passiōe: q; habito & cognito per illū sillogismū particula rez q; ois sillogismus demonstratiuus pcedit ex p'mis veris zc. postea p'ideratōe facta supra illū factū sillogismū percipim' ipm esse talē. f. demō/ stratiuū tūc regredimur sup ipz & inferim' si ois demonstratio pcedit ex p'mis veris zc. S; hec est huiusmodi. ergo. ipse ēt. pcedit ex p'mis veris zc. Et tūc talis sillogism' in particulari est fact' no/ tus etiā quantū ad passiōe p'batā de sillogismo in cōi: & tūc perfecta & cōpleta habetur sciētia de ipō sillogismo in cōi. In illo aut p'ioz quādo erat ignotus quantū ad illā passiōe nō habebat sciē tia in totū de ipō sillogismo i cōi: q; ille sylsus in particulari non erat oimode notus & erat nobis incognitū an talis rō esset demonstratiua: & sic an faceret scire: q; ad hoc q; aliq's sciat o; q; sciat se scire: & aliq's habēs demonstratiōe nisi sciat q; il/ la sit demonstratio pfecto nō scit vera scia: vñ ad hoc q; aliq's sciat opz q; cognoscat rē p cām & cō p'ehēdat se cognoscere rē p cām vt p; ex diffini/ tiōe scire p'io postef. 2. Ex quo p'cludo q; nō ha/ bemus sciaz nisi in regressu qn p'prehēdim' rōne esse demonstratiua & per p'ns facere scire: & tu cōfi dera: q; hec doctria est alta & multū p'funda mi rabilr resoluēs intellectu. Hec sunt q; circa hoc sublime questū disputāda ac ventilāda duxeraz ad laudez idiuidue trinitatis zc.

Colophona.

